

Ik weet dat mijn Verlosser leeft.

TER ZALIGE NAGEDACHTENIS AAN

ZUSTER
Amelie VAN DE VELDE

geboren te Mechelen op 21 september 1899.
Ingekomen op 20 februari 1924.

Gekleed op 16 februari 1925, als begijntje
in het Groot Begijnhof te St.-Amandsberg
gesteed op 11 april 1926 en godvruchtig
overleden te Gent op 17 juli 1981, na ont-
vangen te hebben de Heilige Sakramenten
der zieken.

Zalig de eenvoudigen van hart, ze zullen God zien. In de eenvoud van haar hart heeft ze haar leven als begijntje aan God gewijd. Teruggetrokken uit de wereld leefde ze met de begijntjes, biddend en werkend. Tot het werk van de begijntjes behoorde in die tijd, zieke en stervende mensen bijstaan. Zo kreeg ze de toelating haar moeder in haar ziekte en in haar stervensuur met de nodige zorgen in kinderlijke liefde bij te staan. In haar stervensuur vroeg haar moeder haar te blijven zorgen voor haar alleenlevende broer. Die toelating heeft ze ook bekomen van haar oversten, zodat ze rond de

vijftig jaar, in de letterlijke zin van het woord, de broederliefde beoefend heeft. Ze deed het tot in haar hoge ouderdom tot wanneer ze, spijtig genoeg, erbij gevallen is.

Met de hoogdagen en met de retraite voor de begijntjes kwam ze naar het begijnhof. Zeer gelukkig leefde ze vroom en ingetogen die godsdienstige plechtigheden mee.

Ze was bezielde met een grote devotie voor Onze Lieve Vrouw. Op het einde van haar leven mocht ze zeggen : boeken lezen kan ik niet meer. Mijn boek is mijn paternoster, zodat ze biddend de hoofdpunten van haar geloof aanschouwde : de blijde, droeve en glorierijke mysteries. Het aanschouwen van die mysteries zijn het licht, de kracht en de hoop van haar leven gebleven tot in haar stervensuur.

Zalig de eenvoudigen van hart, ze zullen God zien. Dit moge waar zijn voor haar.

DE FAMILIE

*dankt U voor uw bliken van
deelneming en voor uw gebed.*

Begrav. - Crematie L. Vandenberghé - Tel. 281384